

Es Molí Nou

Vilafranca · Març de 1997 · Any XI · N° 114

Crisi a l'equip de govern

Antoni Oliver serà fill il.lustre de Vilafranca

Setena "Gimcana Excursionista"

Es Molí Nou

Depòsit Legal
PM-336-1986

Coordinació
Guillem Mas

Maquetació
Guillem Bauçà
Jaume Català

Assessorament lingüístic
Maria Coloma Mesquida

Consell de redacció
Miquel Barceló
Jaume Català
Rafel Jaume
Francesca Martí
Guillem Mas
Jaume Nicolau
Margalida Sansó
Joan Rigo
Jaume Vidal

Han col.laborat:
Joan Barceló
Joan Jaume
Pep Mascaró
Andreu Salom
Guillem Sansó
Jaume Sansó
Antoni Serra

Foto portada:
Joan Jaume

Imprimeix
Gràfiques SIBA
Eng. Felicià Fuster, 21
Santa Margalida

Els articles publicats en aquesta revista sols expresen l'opinió dels seus autors i el consell de redacció només es responsabilitza de l'editorial

El MEC no construirà l'Escoleta

Les noves construccions de l'escola hauran d'esperar

El Ministeri d'Educació i Ciència (MEC) no destinarà ni un sol duro per a la construcció d'una escoleta pública. L'Ajuntament ha sol.licitat, per segona vegada, l'edificació d'aquest centre docent. L'últimàtum de l'equip de govern (PSM) ha caigut a un pou sense fons i l'escoleta infantil serà de nou rebutjada pel MEC, davant la manca de

pressupost. El Consistori ha adquirit uns terrenys que cedirà al Ministeri per pressionar-li i aconseguir aquesta reivindicació del nostre poble.

La delegada d'Educació, Catalina Bover, afirmà que el MEC encara no ha contestat si edificarà o no l'escoleta; durant el passat any ja sol.licitaren la

necessitat d'una escoleta, ara inexistent. Es tracta d'una demanda social de primer ordre.

Des de 1991, l'Ajuntament ha mantingut contactes amb el MEC per aconseguir l'escoleta per als nins i nines de 3 a 6 anys. No obstant, encara no s'ha aconseguit per part del Govern central. L'any 1993, el Ministeri d'Educació i Ciència es comprometé a edificar l'escoleta si el municipi cedia els terrenys.

Tot i tenir els terrenys a la seva disposició el MEC no sembla estar disposat a suportar el cost de la inversió

«De tot cor», nou disc de Tomeu Peña

Guillem Mas.-«De tot cor», un disc fet amb amor, amistat i amb molt d'humor, segons en Tomeu, és el seu darrer treball. En Tomeu ha aconseguit madurar artísticament i sensiblement en aquest nou disc; però segueix conservant el seu estil country i pagès. L'àlbum ha estat gravat a Mallorca íntegrament per en Tomeu Peña, que s'ha encarregat dels aranjaments, les lletres i la direcció musical. El videoclip que acompanya la propaganda del nou disc ha estat gravat a Vilafranca i hi surt la filla den Tomeu.

Onze temes componen «De tot cor», un altre disc que arrassarà altre cop arreu dels Països Catalans; que aquest cop comptarà amb la col.laboració d'un saxofonista de la talla den Pep Pasqual. En Tomeu anuncia estar

En Tomeu durant una de les seves darreres actuacions a la festa del Meló

«acollonat» davant l'espera de com respondrà el seu públic fidel; que abarca nins, joves, adults i gent gran.

Des d'aquí tan sols desitjar-li un gran èxit a en Tomeu, si més no comparable al que ha tengut en els seus darrers disc

En Tomeu diu que està «acollonat» davant l'espera de com respondrà el seu públic fidel; que abarca gent de totes les edats

Crisi en el govern municipal

Si el batlle considera que la dimissió dels seus càrrecs de dos regidors nacionalistes entra dins «la normalitat», a nivell de carrer no es respira la mateixa opinió. El PSM viu la seva pitjor crisi municipal des que en el maig de 1983 va entrar a formar part del Consistori. Com s'explica que s'hagi arribat a l'actual situació? Els motius, si analitzam els darrers esdeveniments polítics de les darreres setmanes a La Sala, semblen evidents: per una part la publicació de la nostra revista del pròxim judici a Salvador Barceló, per una presumpta estafa en negocis particulars i amb una petició fiscal de dos anys de presó, ha estat entesa per part de l'afectat com una persecució del propi partit, mitjançant una suposada pressió o moguda de fils a la nostra publicació, fet que només està encallat en la ment de l'afectat, va acabar per destapar la mala relació entre Barceló i la resta del grup del PSM; aquest partit considerava necessària la dimissió de Salvador Barceló per no difuminar la seva imatge. Per altra banda, aquesta suposada conspiració interna ha fet reflexionar a un altre descontent amb l'actuació del batlle: Rafel Sansó, «el batlle només allisa el pèl als problemes», és la definició prou clara d'aquest segon regidor al deixar la seva responsabilitat com a responsable d'Hisenda, el 26 de febrer. El dissabte dia 22 havia abandonat el càrrec de delegat de Policia, Manteniment i Cementeri, Salvador Barceló.

En realitat, el PSM no es fa cap favor al mantenir un regidor acusat i pendent de judici, tot i que el regidor inculpat en surti net. Sembla ser que ningú del PSM li ha demanat a Salvador Barceló que deixi La Sala. El batlle tal volta no s'ha atrevit i el problema es va perllongant. Joan Bauçà no ha demostrat gens de tacte polític en la crisi esdevinguda, precisament per allisar les situacions difícils en lloc d'entrar a resoldre-les amb fermesa. Salvador Barceló, ja que tampoc ha tengut el seny suficient de deixar el partit en el que fou elegit representant del poble, hauria d'haver estat convidat a deixar el càrrec i la butaca de regidor. Si ha estat així i no ha acceptat, fet que cal suposar encara que no s'hagi fet públic, no quedava/

queda altre remei que expulsar-lo. Causa: Simple motivació ètica d'un partit nacionalista amb aspiracions d'arraconar, en properes eleccions, el govern actual de les Illes amb tota una nissaga de polítics conservadors acusats de corrupció amb Cañellas al front. I si altres regidors nacionalistes se senten discriminats, apartats o utilitzats, en la gestió política municipal que porta el PSM, el millor que poden fer és seguir el camí de Rafel Sansó: deixar el càrrec polític i més envant donar pas a un altre membre de la llista nacionalista, que tan va engrescar a la majoria de vilafranquers a les eleccions de maig de 1995.

L'arrel de la situació, aquest vaixell municipal que sembla anar a la deriva amb un timoner fora brúixola i amb una oposició descomposta, desintegrada i aficada en les lluites internes, es saona amb la manca de diàleg que hi ha en els dos grups. El PSM no se sap si té o no té comitè local, qui l'empeny o qui el frena. El desgavell és pitjor al PP, que cada cop que

es reuneix es fa més evident la trencadissa.

L'horitzó no és clar. Potser que aquest mandat municipal que ha d'acabar el maig de 1999, per tant no ha arribat el seu meridià, ens porti més sorpreses. La moció de censura insinuada per Salvador Barceló al PP corregida per ell mateix a un diari reginal amb una promesa de fidelitat absoluta al batlle, té poques garanties. Rafel Sansó no és de les persones que vulguin jugar amb la confiança de la gent dipositada a les urnes. A més, sembla fora de lloc que qui va desplomar la gavina del PP-Vilafranca a l'agost de 1990 li posi ara un bec de voltor. El que urgeix és que el PSM reaccioni i posi a cadascú en el seu lloc, i si el batlle no és capàs de recompondre la situació se li ha d'obrir la porta. Perquè el que està passant no és normal.

Quan el PP es passa de viu

Sembla ser que al PP de Vilafranca qualsevol cosa li va bé; tot sigui per sortir damunt els diaris i fer-se notar arreu del poble, si més no l'afany de protagonisme els hi passa davant. Doncs, senyors, tot això passa per dissimular la mala o nefasta gestió política que fan els populars a l'oposició a l'Ajuntament. Per tal de solventar aquesta rosari de males actuacions, es dediquen a manllevar idees al veïnat i propagar-les als quatre vents com si fossin seves i llavors penjar-se la medalla de dinamitzadors culturals del poble.

La bona fe de l'OCB-Vilafranca es va veure truncada quan el PP-Vilafranca s'aprofitava de la proposta de fer fill il·lustre i posar el nom del futur Casal de Cultura al teatre vilafranquer. L'OCB-Vilafranca va presentar al grup municipal popular una fotocòpia de la instància que entregaren a les oficines de l'Ajuntament el dia 8 de febrer; perquè estiguessin al corrent de les nostres passes. Però, quan els populars veieren la gran idea i una gran oportunitat per enfilarse a la parra... agafaren cordeta i s'hi enfilaren fins al cap curucull. El PP presentava una altra instància a La Sala amb el mateix propòsit però amb data del dia 18 de febrer. Perquè hom estigués assabentat del seu gran descobriment cultural, ho anaren a publicar a tots els diaris locals i a més a més repartiren per tot La Vila uns fulletins o octavetes demanant una reacció immediata del poble vers «l'iniciativa» dels populars.

El que no podem deixar de denunciar és el fet que una persona de la talla humanística, intel·lectual, lingüística, teològica, ... com la del teatre vilafranquer; s'hagin atrevit a imprimir el seu nom i la seva obra en unes octavetes amb el segell del PP de Vilafranca; que envers de fulletins pareixen fulls de propaganda del SYP o de l'SPAR. És simplement inconcebible que el nom d'aquest vilafranquer serveixi de propaganda al PP.

De fet, no denunciariem aquests fets si el PP, envers d'aquesta proposta era seva, haguessin proclamat una adhesió a la proposta de l'OCB-Vilafranca. Seria un fet d'agraïr, cosa que demostraria que els populars

vilafranquers estan una miqueta dins l'ona cultural nacional.

A tall de conclusió, volem deixar ben clar i llampant que l'OCB-Vilafranca és l'únic i l'autència dinamitzador cultural d'aquest poble i sobretot pel que fa a l'anomenament de fill il·lustre al Pare Oliver; som els primers i els pares de l'idea. Però, com que no volem fer-nos notar, no anam a cap diari ni feim paperassa propagandística per carrers. La feina ben feta es fa callant i treballant. La baixesa cultural d'alguns, fa que els somnis i els treballs dels altres quedin en no-res. Que Déu els tengui a la glòria.

El Club d'Esplai Xauxa torna a l'acció

G. Mas.- El passat dissabte dia 1 de març, a partir de les 10 del matí fins al migdia, al local del Club d'Esplai que es troba al carrer de l'Església; es va donar lloc l'inici de l'inscripció al Club de tots els nins i nines de La Vila que tenien ganes d'apuntar-s'hi. Els que no hi varen pensar encara han tengut temps d'apuntar-se durant tota la setmana a la biblioteca. Després d'algunes reunions dels membres del Club han decidit amb molta il·lusió obrir les portes de nou i alçar la barrera per tornar a divertir al jovent més petit de Vilafranca.

Foren molts els jovenets vilafranquers que acudiren a la cita d'inscripció i també molts els joves que s'han engrescat en aquesta nova etapa del Club d'Esplai. Després d'alguns actes públics que han realitzat ja els joves del Club d'Esplai, sembla que la bona organització i la diversió en el treball pareix esser la seva gran senyera.

Des de la revista «Es Molí Nou» tan sols podem desitjar molta sort i molts èxits per aquesta nova empresa del nostre poble. Que la dinamització cultural i el divertiment no trobin mai la fi.

L'OCB-Vilafranca, proposa anomenar fill il·lustre al Pare Antoni Oliver C.R.

Redacció.- La delegació de l'Obra Cultural Balear de Vilafranca va presentar el passat dissabte dia 8 de febrer, una instància en la qual es demanava a la Corporació Municipal que presideix el batle Joan Bauçà, el nomenament del Pare Antoni Oliver com a fill il·lustre d'aquesta vila i a la vegada que el futur Casal de Cultura de Vilafranca, les obres del qual començaran breument, porti el seu nom. A la mateixa instància, l'OCB-Vilafranca, exaltava el caràcter intel·lectual, humanístic, filosòfic i filològic del religiós vilafranquer.

El M. Rvd. P. D. Antoni Oliver i Monserrat va néixer a Vilafranca el 29 de maig de 1926 i va morir a la Ciutat de Mallorca el matí del 9 de gener de 1994. Fou ordenat Sacerdot a Roma el 4 de març de 1950, i el juny de 1952 va obtenir la Llicència en Història Eclesiàstica per la Pontificia Universal Gregoriana, i el 1954 el grau de Doctor. El 1975 és elegit Director del Col·legi Sant Gaietà i el 1978 és anomenat Vicari Provincial i Vicari de la Casa de Son Espanyolet. A partir de l'any 1982 fins al moment de la seva mort, fa classes i conferències a diferents fòrums de Madrid. És Diplomata en Biblioteconomia i Arxivística per l'Escola Vaticana i també

anomenat Vocal del Consell Rector de l'Estudi General Lul·lià de Ciutat. Fou professor invitat a la Universitat Catòlica de La Plata (Argentina) i també va impartir cursos de ciències humanes a la Universitat Autònoma de Madrid. Imparteix cursos d'Història del Pensament a l'Institut d'Espanya (Madrid) i donà conferències a Mèxic, Roma i Freiburg.

El seu camp d'investigació i d'ensenyament és el camp de les idees i de la religiositat en els segles XII-XIV. Estava especialitzat en els temes del lul·lisme. A la contrada filològica sabia parlar a la perfecció el Català, l'Espanyol, el Francès, l'Alemany, l'Italià i el Llatí; i llegia i traduïa amb la mateixa solvència el Grec, el Portuguès i l'Holandès.

La seva mort va ser una cosa sobtada i inesperada. Així va viure el nostre benemèrit P. Oliver, fill de Vilafranca. Des de la Delegació de l'Obra Cultural Balear de Vilafranca, esperam aconseguir aquest objectiu que creim que és de primera fila; un home d'aquesta talla intel·lectual mereix, com cap altre, ser anomenat fill il·lustre de Vilafranca i a més a més que el Casal de Cultura porti el seu nom.

Centre de Gimnàstica
i Estètica

C/. Sta. Bàrbara, 12
Tels. 56 05 46
VILAFRANCA

FUSTERIA
galmés

Carrer de Sta. Bàrbara, 62 - telèf. 56 00 71
07250 VILAFRANCA DE BONANY (Mallorca)

El PSM Entra en fase de descomposició.

Salvador Barceló tanteja al PP per a una moció de censura, que ell defineix com 'un simple comentari'

Ningú del PSM, incluit el propi secretari general del partit, Pere Sampol, ha estat capaç de fer aplegar a Salvador Barceló, el regidor elegit en el número 4 a les passades eleccions i que el proper dia 7 d'abril tindrà un judici per presumpta estafa en un negoci particular. La imatge del PSM quedarà per terra si, quan es faci pública la sentència, la resolució es condemnatòria. És una possibilitat que fa trontollar a l'equip de govern, incapaç de prendre un decisió sobre el present i futur polític d'un home que va empènyer l'arribada al poder del partit nacionalista a Vilafranca.

Salvador Barceló dimitia el passat 22 de febrer del seu càrrec de regidor de Policia, Manteniment i Cementeri, però es quedava amb la butaca de regidor. Motius: "personals". Dia 26 dimitia de responsable d'Hisenda, Rafel Sansó. Motius: "discrepàncies amb l'actuació del batle". També es quedava com a regidor.

El passat dia 8 de març, va haver-hi un ple ordinari, en el que es va mantenir la governabilitat municipal, dins un ambient enrarit. Les necessitats de millorar l'estat i la seguretat de la carretera Palma-Manacor al seu pas per Vilafranca no era precisament un tema per a crear tensió i postures molt divergents entre els propis regidors del PSM ni entre aquest i els concejals del PP. L'equip de govern va poder amagar les seves diferències. Però era, al cap i a la fi, era la primera vegada en la que la cohesió del PSM es veia trencada oficialment, malgrat l'esforç del batle, Joan Bauçà, per dissimular tot el contrari.

Arrera quedava el següent capítol: Salvador Barceló, "com un simple comentari" deixa caure al número 1 del PP, Antoni Gayà Batle, i al regidor Joan Nicolau 'Penya' que es podria canviar de batle "si vos passau al grup mixt amb en

Rafel i jo", segons fonts del PP. Aquesta informació no ha estat en cap moment negada pels protagonistes. Rafel Sansó, però no entra en el joc. Seguirà de regidor fins que el PSM aclareixi qui l'ha de substituir (el següent a la llista és Damià Nicolau 'Agustí') i després "me n'aniré a ca meva". Rafel Sansó, en un mostra de sinceritat, no ha amagat discrepàncies fortes amb la resta de regidors i amb especial amb certes actuacions del batle. Inclús va estar a punt de votar en contra del pressupost municipal d'enguany, quan ell en teoria n'era el responsable màxim després del batle.

A l'hora de tancar la present edició, el PSM havia de convocar una reunió urgent de simpatitzants, segons Jaume Sansó, per tractar la crisi municipal: causes i solucions. La base del partit ja està acostumada a ser només cridada per temes de

màxima urgència. Per a la resta no hi ha consultes que valguin.

A l'altre cantó, el PP no està disposat entrar en el joc de les possibilitats d'una possible moció de censura mentre no es mantengui la innocència del regidor Salvador Barceló, una vegada haver-se sentenciat el cas de presumpta estafa en el que s'ha vist involucrat en els seus afers professionals. Però el partit conservador local no està en les seves millors hores. Ans al contrari. La divisió interna, amb tota una multiètnia familiar, resulta molt més ferma que en el PSM. Així ho han reconegut alguns membres del partit opositor. Això no lleva, emperò, que hi hagi unes expectatives immediates de prendre posicions i estar a l'espera dels esdeveniments immediats dins l'equip de govern.

Miquel Barceló

L'Ajuntament demana la millora d'un tram de la carretera Palma-Manacor que està dins el terme de Sant Joan

El retràs de l'execució de la via de circumvalació dificulta la reforma d'un tram de la principal via d'accés de Vilafranca fins a Ciutat. La carretera C-715 compte amb un trast, passat el terme municipal vilafranquer direcció Ciutat, en el que el paviment es troba en un estat penós. Les queixes dels usuaris de la carretera són contínues, tal i com reconeixen els regidors de la Corporació Municipal.

Salvador Barceló declarà, quan encara dirigia la Delegació de Policia, que l'Ajuntament havia sol·licitat nombroses reunions amb el Conseller de Foment Joan Verger, per estudiar les mesures que puguin solucionar el mal estat del paviment i també va trasmetre les queixes dels veïnats. El Conseller demanà una mica de paciència i reconeix que la reforma d'aquest trast es durà a terme en un període de temps relativament breu.

D'altra banda, Andreu Bover, regidor d'Obres i Serveis, va afirmar que el problema detectat pels tècnics de la Conselleria de Foment és que el trast no pot adobar-se fins que no s'executi la via de circumvalació, ja que aquest trast afecta

la variant de Vilafranca. L'equip de govern de l'Ajuntament pensa aprovar la proposta formal perquè la

Conselleria executi les obres de reforma del trast de la carretera C-715, en el proper ple.

SUPERMERCAT
MARGARITA

Ctra. Palma, 81
Tel. 56 03 94

VILAFRANCA

”la Caixa”

VII Gincana: Aventura, diversió i contacte amb la natura

De la darrera en fa més o manco uns tres anys. Per ventura, no sabeu ben bé del que vos xerram. Mirau, resulta que el dissabte, dia 15 de febrer, començava la setena edició de la Gimcana Excursionista de Vilafranca. La prova estava emmarcada dins els actes commemoratius del quinze aniversari del Grup Excursionista, el qual n'era l'organitzador. Idò, anem per feina. Eren devers les dues i mitja d'un horabaixa presidit per un sol i un vent que havia bufat de valent els dies anteriors. Al cap de tres quarts d'hora es donava «sus» a les escalonades de l'Església als seixanta quatre participants que integraven devuit grups de dos, tres o quatre components. Per sort, el bon temps va luir durant tot el recorregut, que finalitzava al Poliesportiu d'Es Molí Nou a mitjan horabaixa del diumenge. Aquest, per molts, devia ser un dels moments més dolços, no només perquè s'acabava un entretingut cap de setmana en el que algunes bòfiques, esbravonades, alguna esquerrinxada i més d'una culada havien fet acte de presència, sinó també perquè l'organització ens tenia preparat un refresc que a aquelles hores queia com anell al dit. Minuts abans es repartiren els obsequis pels guanyadors, que per cert foren del poble veïnat de Petra, d'una gimcana de tot predominà les ganes de passar-s'ho bé. Llavors ja només hi mancava una bona dutxeta per acabar d'adobar-ho. Més d'un degué jeure ben blau. I així acabaven unes jornades de diversió. Esperem que l'any que ve es torni celebrar. Felicitats al Grup excursionista de Vilafranca, i que pogueu seguir **fent camí** durant molts anys.

Passarem a comentar alguna de les proves es feren als controls:

1.- Per si hi havia algú que encara no se'n havia adonat del començament de la prova, res millor que fer una volta per

La prova començà el dissabte amb 64 participants i acabà al poliesportiu a mitjan horabaixa

damunt les parets del safareig d'Es Turó den Boletó. Desxondi-vos! que ja és hora!

2.- Dur en algun lloc visible, durant tot el recorregut de la gimcana, dos ous ... feia pensar que més d'un en passejava quatre.

3.- Recomanacions de dictis mediterrània a base de fruita i verdura. I n'hi ha que no coneixen els pinyols de les fruites que tenim per aquí. Au idò! a endevinar pinyols!

4.- Alertau que ploven pedres! Amb un «tiraxines» endevinar en deu tirades, el màxim de vegades una botella de plàstic penjada d'un pi. Pobre

d'aquell que anava despistat. 5.- Desxifrar un geroglífic de números emprant les lletres. El missatge era: «Els organitzadors esperen que durant aquesta gimcana estigieu a gust i vos divertigueu molt. Així ho farem!»

6.- Al vespre, després d'haver sopat, feien falta unes postres. I perquè no en faltassin haguérem de fer cinc bunyols amb forat. N'hi hagué per tots els gustos. Bunyoleres, ha arribat la competència!

7.- Com que feia una mica de fret, per tal de llevar-se'l, res millor que fer estrelles durant un minut. Era hora de demostrar la forma física. Algú se n'adonà que haurà de menjar més sopes. Les forces flaquejaren!

8.- Calia demostrar les aptituds per ballar i cantar. Discoteca ambulant: Son Ramon. Ni en Chiquito balla tan bé. «Rojo, amarillo y ... ¡verde!» ja s'ha emès el «Semáforo».

9.- Ja al matí, després de menjar una bona xocolatada amb ensaïmades, una prova d'enginy i habilitat: desfer dues tatxes encadenades. La dificultat era senzilla. Ah, punyeteros!

10.- Calia endevinar cinc monuments històrico-culturals d'arreu del món i el país on es trobaven. I eren: el Taj Mahal de la Índia, la catedral de Sant Basili de Rússia, els molins de vent d'Holanda, la torre Eiffel de París i el Parlament d'Anglaterra. Com si fossim Willy Fog «y la vuelta al mundo en 80 días».

11.- Dur una catsana. N'hi hagué per tots els gustos, fins i tot semblants a raquetes de tennis. La

La prova de la piscina en feu tremolar més d'un. Foto: Joan Jaume

«Moyamania» es nota per tot arreu.

12.- Fer cantar un fuet al manco una vegada en un minut. Només faltaven els lleons per parèixer n'Àngel Cristo domat-los. Per ventura hagués sonat millor amb algú, el «senyor» ..., al davant.

13.- Comptar cosetes que hi havia dins un dibuix que marejava només mirant-lo. Jovenets, ulls desxondits!

14.- Passar un ou d'una cullera a la boca d'un participant a la cullera a la boca d'un altre participant. Complicat? No, ben senzill. Però, a vegades el més gran no és el més hàbil, i per això truita a la francesa.

15.- Dur una pedra foradada. Res millor que estar al dia de les notícies illenques. El Túnel de Sóller ha calat ben endins de les ments organitzadores.

16.- Endevinar el nom de cinc confitures de fruites mallorquines. Tot ben autòcton i molt de llepols. Per cert eren ben bones!

17.- Dur una manadeta d'espàrits. Devia ser per fer una truita amb els ous que havíem passejat durant tota la gimcana? Si fos així un bon tiberi degueren tenir. I ha rimat!

18.- Començava a fer caloreta, i l'oportunitat de fer un capfico em donaren. Havíem de passar amb els ulls tapats i cul enrera la piscina per

Els concursants hagueren de superar un total de devuit proves i havien de respondre 72 preguntes

damunt un tauló. Au, valents organitzadors, encara és l'hora que vosaltres la realitzau!

Cal dir que la gimcana no únicament consistia en demostrar l'enginy, la destressa, la rapidesa o la sort en realitzar tot aquest futimer de proves, sinó també en posar a prova les capacitats que tenim en termes socio-econòmico-històrico-culturals -és massa aquesta petita parauleta, eh?- i esportius. I perquè en tengueu una idea d'aquestes preguntes ens en vos feim

Els organitzadors compliren les funcions d'orientadors en tot moment.

cinc cèntims. Au, qui s'anima? Si són senzilletes!
01/8 Quina és la coral més antiga de les Illes? Els Blavets de Lluc.

02/2 On es pot trobar «Pota de Bèstia»? A la farmàcia de la Cartoixa de Valldemossa.
01/4 Qui vengué a Mallorca i «dijo que se lo dijo»? «Me lo dijo Pérez»

02/6 Com es nom la beata de Sencelles? Sor Francinaina Cirer.

02/5 Amb quina llengua es publica per primera vegada «Bearn»? En castellà.

03/5 Escriu quatre municipis illencs que tinguin el dígraf «tx»: Andratx, Felanitx, Costitx i Fornalutx.

04/1 Què significa el topònim «bini»? Fill de.

04/5 Com es diu l'anell de casament a Mallorca? Tumbaga.

05/2 Autor del «Cançoner Popular de Mallorca»: Pare Rafel Ginard.

06/2 Quin és el ball que antigament era el «ball de

s'aranya»? Es copeo.
06/5 Quin és l'animal autòcton en perill d'estinció? El ca de bou.

07/4 Mambelletes, toca manetes ...: Toca-les tu, que les tens més petitetes.

07/8 Com s'anomenen els habitants de Costitx i els de s'Horta? Costitxers i Hortarrins.

09/5 Què és el que no hem de mesclar? Ous amb caragols.

09/8 Què significa «xixiuejar»? Parlar amb veu baixa.

Aquestes són una petita mostra de les 72 preguntes que ens feren. A que han estat fàcils, eh? Ja ho crec, si teniu la resposta! Si vos ha agradat, preparau-vos per l'any que ve; que segurament serà encara millor que aquest. O així ho desitjam. Fins una altra.

Joan Barceló

El vespre concentració i primera estirada de cames. Fotos: Joan Jaume

RONDALLA DEPRAVADA

En Bob i en Negro

Això era, i no era, un ca. Va arribar a Mallorca en companyia dels seus amos amb la missió de vigilar un xalet. Aquesta no seria més que una simple història si no fos pel que va succeir.

Un matrimoni alemany, de mijana edat, d'economia alta, políticament conservadors, ecològicament ecològics pel que als convé, propietaris d'un xalet i de tot el que l'envolta, portadors de divisa cara, gastadors de pesseta barata, xerradors d'un idioma estrany i groller, telladors de camins, absolutament anti-integració i consumidors de salsitxes a dojo, varen arribar a Mallorca ara fa deu anys. Primer com a turistes, després llogaren un apartament a Santa Ponsa, ara ja tenen la seu propi xalet al Pla de Mallorca. El darrer any que varen venir, decidiren dur un ca: aquella propietat no seria propietat fora un bon ca rabios que en tingués cura de la vigilància.

Fins i tot amb aquesta presentació no sembla que hi hagi res d'estrany: n'hi ha un a cada passa. Però, el cap i a la fi, al que ens interessa és el ca. Al doberman l'hi diven BOB. Això tampoc té res d'estrany, a cada casa n'hi ha un de ca que l'hi diven BOB. En BOB té una cosa especial: mai ha sortit del recinte de rejilla que tanca la propietat del matrimoni alemany. Sols va de l'avió al cotxe i del cotxe al xalet; mai a tingut cap tipus de ralació amb els altres cans del poble veí, no s'hi ha integrat.

Un bon dia, en BOB, es va escapar...Que m'en direu quina bulla que va fer quant, tira a tira, va arribar al poble. El quatre quissos (Mil-leches) que es pesatjeven pels carrer reculaven i fojien així com podien quant veien aquella bestiola que s'els hi acostava. En BOB es sentia deprimat: "Per que no s'acosten a jo?...?", pensava ell (bé, de fet ho pensava amb Alemany). Darrera un cap de cantó va trobar en NEGRO, un ca de bestiar: pel negre, fesomia de pocs amics, tot ell és un caracter, imposa un respete esfreidor. En NEGRO no es va inmutar; va quedar al mateix lloc on era, com si al veiés venir. En BOB es va aturar davan ell, a dues passes...

semblava que es podria desfermar una brega en qüestió de segons, però no... ells continuaven impassibles, frets i distants. Es miraven als ulls. La tensió es podia tallar amb una gueniveta... Varen continuar amb aquesta posició uns segons més, fins que en BOB, el doberman, ve començar a donar voltes arran d'en NEGRO, sempre guardant les distàncies, com si el retés a un duel... En NEGRO, impassiu estudiava tots el moviments d'aquell nouvingut. Passaren els minuts i la situació era la mateixa. En això arriba un BMW gris metalitzat, amb matrícula alemanya. D'ell baixa un home gran, ros i estilitzat, amb un bestó a la ma. S'acosta als dos cans que no s'havien inmutat gens davant la nova situació. L'home, sense pensar-s'ho dues vegades, ferra mitja dotzena de verdencades sobre l'esquena d'e NEGRO. El pobre ca de bestiar ginjolava cada vegada que veia com baixava aquell garrot sobre la seva esquena. En això surt l'amo d'en NEGRO, un home baix, moreno, modest i mallorquí. L'Alemanys es tura de donar cops al ca de bestiar i mira amb prepotència al mallorquí. Aquest, indignat, agafa en NEGRO pel coll i l'entra cap a

dins ca seva. L'Alemanys agafa en BOB i l'entra dinsl BMW. Fins aquí la història del BOB i en NEGRO.

Una setmana més tart apareixia a la premsa illenca una carta al director. Entre altres coses s'hi podia llegir: "... No se dan cuenta los mallorquines que forman parte de Europa?. ¿ Como es posible que tengan perros sueltos por la calle que pueden dañar a otros perros de pura raza, en este caso, el mio: un doberman llamado BOB?. Desde estas lineas quiero hacer un llamamiento a las autoridades: No permitan que perros sin un propietario que los quieran, pueda ir por las calles; y si esto sucediese, hagan como nosotros, recojanlos y levenlos a las perreras...".

La carta anava signada per un Alemany que deia ser resident a Mallorca, concretament al Pla.

Ara ve l'endevinalla: Eren els Indis Americans xenòfobs?. O ho eren els colons que s'establien en les seves terres?. Qui invadeix a qui?.

Jaume Sansó

Bicicletes Can Botelles

Venda i reparació de bicicletes
Taller: C/Reis de Mallorca, 25
Mostrador: C/ de Santa Catalina Thomàs

Distribuïdor:
CARRERA

La Mallorca que m'apassiona

La Mallorca que m'interessa, aquella amb la qual em trob més identificat, la que m'apassiona de veritat, no sol coincidir, ai las!, amb la Mallorca oficial, aqueixa que, des del poder, venen com una postal de coloraines per a turistes.

Més encara, jo diria que hi tenc una certa aversió i tot.

És clar que no és un fenomen que m'afecti a mi en exclusiva. Sovint els escriptors, que solen ser gent de seny i rauxa, amb la pell molt fina i mala de tondre, si no ha passat pel sedàs de l'Escola Oficial de Bufons de Cort; que fa feina solitària, compel·lida per l'autoritat inclement del full en blanc, que no balla al so que toquen; sovint els escriptors, dic, tenen una relació d'amor-odi envers la seva ciutat o el seu país. És el cas de Gombrowicz amb Varsòvia i Polònia, Larra amb Madrid i Espanya o Ungar amb Praga i l'antiga Txecoslovàquia, només per citar-ne alguns.

Bé, doncs, aqueixa Mallorca oficialasca feta d'imatges convenients (sol, platges, ensaïmades, sobrassada i, darrerament, tocs de rústica *autenticitat* enjardinada i feliç) encobreix allò que sempre ha encobert, el veritable i únic «negoci» del poder politicoeconòmic, que no és altre que el de l'especulació del sòl (urbanitzacions, camps de golf, divisió i fragmentació de les terres de conreu o de secà per afavorir la construcció). Fa de reclam i, per això mateix, em pot precipitar en qualsevol moment en el pou dels llargs adéus. En efecte, mostrant-ne tòpics meravellosos, esdevé més i més difícil preservar la Mallorca que m'apassiona, la que és de debò. Ben altrament, la pressió augmenta fins a tal extrem, que destruir-la, mutilar-la de manera continuada, sembla ser l'única conclusió coherent a què podem arribar. Una contradicció lamentable, però real.

Durant aquests darrers anys he tengut la sort d'establir contacte amb gent de diversos pobles. Hi he anat a pronunciar conferències, a participar en taules rodones i en xerrades informals, ja sigui a biblioteques o a instituts, a fer-hi pregons de les festes patronals: Sóller, Mancor, sa Pobla, Alcúdia, Binissalem, Calvià, Llubí, Sant Joan... i, fa uns mesos, a Vilafranca. I m'hi he trobat una Mallorca més íntima, més entranyable, sense maquillatge i, sobretot,

profundament receptiva. Una Mallorca de gent senzilla, que no vol dir simple, i intel·ligent; planera en la parla, però riquíssima en el lèxic i viva en l'expressió; seriosa, però també amb un punt de sana i perversa ironia... Aqueixa és la Mallorca que m'apassiona, la Mallorca en la qual, malgrat totes les postals oficials per captivar alemanys i altres europeus diversos, encara jo hi puc creure. La Mallorca que sap conservar la identitat, que valora els seus orígens i que no es vol convertir en la clonació de cap paisatge continental (humà/geogràfic), per més civilitzat que sigui.

És la Mallorca que també vaig descobrir aquí, a Vilafranca, el dia que vaig venir a la biblioteca -part damunt l'Ajuntament, o no?-, on vilafranquers de soca-rel, joves i no tan joves, homes i dones, em vàreu fiblar -però no crucificar- a preguntes. Vaig tornar a reconciliar-me amb la Mallorca que m'agrada, per la qual avui com ahir té sentit el fet de viure, d'escriure, d'estimar i de no perdre l'esperança en el futur.

Serem capaços de preservar aquesta Mallorca? Sabrem compaginar el progrés (necessari) amb la tradició i la identitat (imprescindibles)? Vencerem les temptacions que ens volen

fer renunciar a la història pròpia? Conservarem la nostra llengua, aquesta que ens cohesiona, que ens agermana i que ens identifica com a poble?

Aconseguir-ho està en les nostres mans... si som capaços de posar fre a les ambicions desordenades i materialistes del poder que, ben segur, continuarà evacuant imatges convincentes. És un combat desigual i incruent, però això no el fa menys terrible. Poca gent sap com resistir-s'hi amb eficàcia. Poca gent diu on són les armes que ens ajudaran a resistir, a controlar-ne les escomeses, si més no.

M'agradaria que fos possible continuar percebent la Mallorca que m'apassiona, la que vaig «descobrir», la que vaig viure una nit a Vilafranca.

Antoni Serra

M'agradaria que fos possible continuar percebent la Mallorca que m'apassiona, la que vaig «descobrir», la que vaig viure una nit a Vilafranca.

Floristeria Mestre

ESPECIALITAT EN
FLORS NATURALS

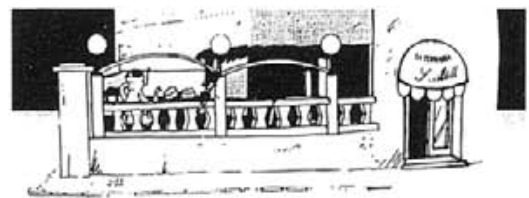
SERVEI PERMANENT

C/. Mn. Damià Nicolau, 12
VILAFRANCA

Tels. 56 03 03 / 83 20 72
Mòbil: 908 63 09 96

SA TERRASSA

S. Altell

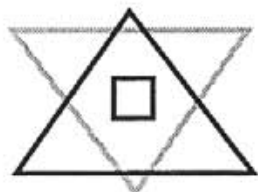

C/. Santa Bàrbara, 43
(Devora Camp de Futbol)

Tel. 56 06 42
VILAFRANCA

C/. Palma, 53 - Tel. 56 00 63 - VILAFRANCA

**COMERCIAL D'INSTAL·LACIONS
PETRA, S.L.**

VIDRIERIA

Doble crist·lament • Envarillats i Tallats • Taules • Mampares de bany

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES

Aire condicionat • Calefacció • Piscines (manteniment) • Reg per goteig

C/. Veracruz, s/n. • Tel. taller i exposició: 56 16 47 • PETRA

BAR S'ESQUITX

VILAFRANCA

Fusteria Bover C.B.

*Portes i persianes
vidrieres
arrambadors
escales de caragol
mobles diversos*

C/. Dels Rocaberti, 29
Tel. 56 01 05

VILAFRANCA

MAGATZEM

CA'N PEDRO ROS

PINSOS • ABONS • CEREALS • INSECTICIDES

OCELLS

CA'N BERNAT

OCELLS DOMESTICATS

CANARIS • AGAPORNIS • LLOROS
PERICOS • EXÒTICS • CAROLINES

GÀBIES • COLLARS • MENJAR
MEDICAMENTS • ACCESORIS

Ctra. Palma, 48 - Tel/Fax 56 00 09
VILAFRANCA

TUCASA

ES MAGATZEM D'ES PLA, S.L.

*Materials per a la construcció
Ceràmiques*

CTRA. PALMA-MANACOR, 38
TEL. 56 01 54 - FAX 56 06 15
VILAFRANCA

El plaer de beure

Miquel Gelabert

El que sorprèn d'aquest petit celler, que no supera la capacitat total de 5.000 litres, és el grau d'improvisació i la gran quantitat de varietats i sistemes de vinificació que s'hi duen a terme.

El celler es troba ubicat a Manacor i fou fundat l'any 1985 pel propi Miquel Gelabert. La política que s'hi practica és la d'introduir varietats i sistemes de vinificació foranis, per tal de millorar la qualitat dels seus vins. Aquesta bodega, tot i ser desconeguda per una gran majoria del públic mallorquí, manté una línia de vins que, en molts de casos, podria competir amb les bodegues més famoses de l'illa.

El vi que ens ha duit a escriure aquestes quatre ratlles és un Cabernet Sauvignon 100%, elaborat l'any 1993 i que prové de les vinyes manacorines del Morro i del Poàs.

Després d'una estada de dotze mesos en bóta de roure americà i d'una criança reductora en botella de també un any, el vi surt al mercat. Manifesta un color negre amb reflexos vermells. En nas, es noten tocs especiats (propis del cep Cabernet), amb un fons balsàmic que demostra una bona criança. En boca, és fresc i viu, amb una càrrega tànica lleugera, però de bona qualitat. El retronasal és complex, però bàsicament recorda la criança en roure.

El vi es troba en un moment òptim de consum, però així i tot, pot aguantar el pas del temps si es guarda en les condicions adequades. El seu preu aproximat de venda al públic és de 700 pessetes.

Vins Miquel Gelabert
C/Menorca, 5 Manacor
Tels. 821444 i 586476

Francesc Grimalt

I trobada de l'Obra Cultural Balear. 35 anys. "Junts, per anar endavant"

Diumenge, 13 d'abril de 1997. Lluc.

Dissabte 12. INCA

ACAMPALLENGUA. Acampada juvenil a Inca, Activitats, tot lo dia. Al vespre, concert. Organització: Joves de Mallorca per la Llengua,

Diumenge 13. LLUC

11:00 A la Basílica hi ha l'Ofici (hi canten els Blauets).

11:45 Portal Major: benvinguda i recepció del prior de Lluc als representants de l'OCB.

12:00 Plaça del Lladoner: ofrena a la Flama de la Llengua. Paraules del prior de Lluc i del president de l'OCB. Lectura del Manifest "Junts, per anar endavant" i cant de La Balanguera amb les Corals

de 12:30-14:30 Activitats simultànies:

Sala d'Exposicions: "OCB. 35 anys fent país"

Plaça dels Pelegrins: Ballada popular amb Al-Mayurka i les escoles de ball de bot de l'OCB de Búger i Sarau Alcudienc

Acolliment: animació infantil a càrrec del grup Cucorba i els clubs d'esplai d'Inca

Happening del Brut Grup de teatre (de l'OCB d'Inca), Xicarandana i Cinc-Cinc i Mitja (grup de teatre de l'OCB de Búger),

12.30 A la Basílica hi haurà missa

13:15 A la Basílica, "Concert dedicat als 35 anys de l'OCB" de la Capella Oratoriana de Mallorca i de la coral Universitat de les Illes Balears. Lectura d'escrits de Miquel Àngel Riera, Damià

Huguet, Josep M. Palau i Camps i Guillem Oliver.

14:30 A l'Acolliment, dinar d'arròs brut, vi i postres. Reconeixement als socis, delegacions i amics de l'entitat: parlaments i lliurament de plaques. Convocatòria de la III Gran Diada per la Llengua i l'Autogovern del 17 de maig. Actuacions musicals de les quatre illes: Aires Formenterencs, Isidor Marí, Maria Àngels Gornés i Al-Mayurka

El preu del tiquet per dinar és de 500 Pts.

presenten

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ A LA COL·LECCIÓ LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE

Cognoms ..... Nom .....

Adreça ..... CP ..... Població .....

Província ..... Telèfon .....

Desitj subscriure'm a la col·lecció LA GUERRA CIVIL A MALLORCA POBLE A POBLE, per la qual cosa faré efectiu l'import de 1.275 ptes/exemplar (PVP 1.500 ptes) mitjançant:

- Gir postal
- Oficina de Documenta Balear Pas d'en Quint, 5 entresol, 3 Tel. 71 81 23
- Associació de la Premsa Forana de Mallorca
- Domiciliació bancària (ompliu les dades del compte bancari)

Els agrairé que paguin amb càrrec al meu c/c o llibreta

Núm.

Banc o Caixa .....

Adreça entitat .....

els rebuts que, en concepte de subscripció, els presenti DOCUMENTA BALEAR,

Signatura ..... Data .....

El PVC (clorur de polivinil)

El PVC té utilitats molt diverses. S'empra per articles de consum com targetes de crèdit, discs, joguines, botelles d'aigua i d'oli, gomes de borrar, bolígrafs; en construcció per marcs de finestres, portes, parets, revestiments, tuberies d'aigües, calefacció i clavagueres; en les cases per revestiment dels sòls, papers pintats, persianes, cortines de la dutxa, seients i cisternes del wc, endolls; també s'empra per fer alguns accessoris de cotxe ...

Per què un plàstic tan corrent i en aparença tan inofensiu i útil sembla les protestes i preocupacions de molts sectors sensibilitzats pel medi, i fins i tot de metges? Ben fàcil! els objectes fabricats amb PVC són productes d'una indústria altament tòxica: la fabricació de sossa caústica dóna com a subproducte el clor, producte químic altament contaminant i difícil d'eliminar, pel que és utilitzat per fer PVC. Per tant la fabricació del PVC és una manera d'eliminar grans quantitats de residus provocats per les indústries de sossa, ja que no saben que fer amb

elige tu botella
NO COMPRES
PVC

BOICOT

FONT VELLA N E V A L F O N D A L T AIGUA DE MONSINY AGUAS RIBAGORZA ~~C A R R I Z A~~ F U E N S A N T A AGUA DEL ROSAL AGUAS DE SIRRA ~~S A N C H I S~~ L O S R I S C O S V A L T O R R E SIERRA DE JAÉN FONT DEL PI AGUA DE VERI FONT MAJOR FONTENOVA SANTA CLARA BINIFALDO	FONTDOR VILADRAU FONTSELVA LLANOREL CABREIROA MONTEPINOS VITAL DE FOURNIER ~~P A L L A R S~~ O R O T A N A ~~C O N T E M I L L A~~ FONT BONA AGUAS DEL TOSCAL AIGUA D'ANDORRA AGUA DE ALMEDIJAR Z A M B R A FONTECELTA L U N A R E S FONT DE'S TEIX I N S A L U S	MONDARIZ ~~S O L A R~~ AIGUA DE RIBES S O U S A S ~~P E N A C L A R A~~ F O N T O I R A ~~C A R R I Z A~~ AGUA DE CUEVAS F O N T J A R A B A AGUA DE PANTICOSA F O N S A N A C A S T R O V I T A AGUA DE CORCONTE AGUA DE LA PALMA B E T E L U P I N A L I T O F O N T D E L ' O M AGUAS DE ALZOLA ~~Q U E S C~~
--	---	--

Sr. Director:

Me dirijo a Vd para comunicarle mi decisión de no consumir aguas de _____ hasta que su empresa deje de utilizar el veneno medioambiental PVC, como material de envasado.
Atentamente,

Nombre:

D.N.I.:

Firma:

SOLAR, 101 GREENPEACE 28015 MADRID

ells. Aquest és el motiu de que el PVC sigui tan barat, degut a que la matèria primera no es paga, evidentment el preu del PVC no engloba el cost ambiental que provoca la seva indústria, ja que si ho hagués de pagar sortiria un producte molt més car que les alternatives al PVC. No és gens descabellat començar a pensar que les indústries haurien de pagar pels impactes que fan, ja que, qui ho arriba a pagar som nosaltres amb els nostres impostos que en algunes ocasions s'han d'invertir per reparar danys que han fet les indústries; si elles pagassin pel que contaminen segur que deixarien de fabricar molts de productes dels que es fabriquen, no hi poseu cap dubte que un d'ells seria el PVC.

Problemes ambientals provocats pel PVC

El PVC crea problemes ambientals al llarg de tot el seu cicle de vida. La producció de pols de PVC suposa el transport de materials explosius i la generació de residus tòxics, que contenen grans quantitats de dioxines que arriben a ser escampades per l'entorn. Per si fos poc el PVC tot sol no és un bon plàstic i s'ha de combinar amb varis aditius químics

Per què un plàstic tan corrent i en aparença tan inofensiu i útil sembla les protestes i preocupacions de molts sectors sensibilitzats pel medi, i fins i tot de metges?

per fer-lo més blan i mal-leable, amb metalls pesants per fer-lo fort i donar-li color, i amb fungicides per evitar que els fongs el destrueixin. Quan els productes de PVC són utilitzats aquestes substàncies afegides poden desprender-se i passar a l'aire o als líquids que contenen. A continuació hi van alguns exemples:

- Els aditius utilitzats en els sòls de PVC s'evaporen a l'aire, aquests productes poden ser cancerígens.
- les botelles de PVC que han sofert canvis bruscs de temperatura poden cedir part dels seus components a l'aigua o líquid que contenen. Pensau que de molts d'aquests aditius encara no es coneixen els seus

efectes sobre els humans i que alguns poden ser cancerígens o produir al·lèrgies. Un altre problema afegit és que els microbis poden reproduir-se més fàcilment en superfícies de PVC que de vidre.

- en la fabricació de joguines de PVC s'utilitza un plastificador que pot tenir efectes cancerígens sobre els humans.

- en el cas de PVC utilitzat en construcció és molt perillós si es dona un incendi, ja que al cremar-se produeix un gas (el clorur d'hidrogen) que té efectes corrosius i que és molt tòxic si es respira, provocant greus perjudicis a l'aparell respiratori. També quan es crema es produeixen dioxines, que s'acumulen al medi i que no es degraden.

I quan el PVC és converteix en part dels fems què? Si és portat a un abocador part dels aditius emprats en la seva fabricació són amollats i poden passar als acuífers contaminant les aigües subterrànies. També poden ser despresos metalls pesants com cadmi i bari. En el cas de que sigui incinerat, ja he comentat que quan es crema provoca un gas tòxic, pel que es requereixen uns filtres molt costosos. També al cremar-se dona lloc a les dioxines i furans, que són les substàncies més tòxiques que es coneixen actualment.

La Organització Mundial de la Salut ha reconegut oficialment que les dioxines són substàncies altament tòxiques i cancerígenes. A més són bioacumulatives, és a dir que quan es produeixen no s'eliminen i permaneixen sempre al medi.

El PVC no és pot reciclar

La paraula reciclar és fàcil de pronunciar però en alguns productes difícil de fer. Els problemes que presenta el PVC per reciclar són:

1. No és una substància única, està combinada amb aditius, molts d'ells tòxics i que fa que segons quins productes de PVC no siguin reciclables.
  2. La rentabilitat del reciclatge de PVC és molt baixa, no tan sols desde el punt de vista econòmic sino desde el punt de vista de primeres materies.
  3. És més car el PVC reciclat que el plàstic nou.
  4. Es dona un comerç il·legal de PVC usat, que es diu que es reciclen i realment va a un abocador (es xerra d'un 40%).
  5. Fer coses amb PVC suposa tudar energia i matèries primeres degut a l'impossibilitat de reciclar.
- Els productors de PVC han posat en marxa un sistema de reciclatge de PVC, però és econòmicament tan car que ells mateixos han reconegut que ho fan per rentar la seva imatge.

L'única solució és elimi-

Proposaria a l'Ajuntament de Vilafranca que es declaràs *municipi lliure de PVC*, que consisteix en la prohibició de l'ús de PVC en les obres i activitats financades amb fons públics

el seu producte és essencial per la vida moderna, posant com evidència l'utilització massiva del PVC en tot el món. Però això no és degut

nar el PVC de les nostres vides

L'indústria del PVC pretén fer creure a la societat que

tant a la seva qualitat superior com al seu reduït preu, que entra en competència amb molts materials tradicionals, com la fusta, el metall i el vidre. Encara que si es tengués en compte els costos globals i no tan sols el preu del mercat dels productes del PVC, resulta evident que els materials tradicionals són més econòmics a llarg plaç, ja que són de qualitat superior i per tant les despeses de reparació

COM DISTINGIR EL PVC:

- Si l'ampolla té un color blavós: és PVC
- En torçar l'ampolla o marcar-la amb l'ungla, si és PVC, quedarà una marca blanca.
- A la base de les ampolles de PVC, el plàstic fa un dibuix característic.

Sra. Tocino:
Me dirijo a Vd. para solicitarle que tome medidas para prohibir los envases y embalajes de PVC.
Este plástico constituye un auténtico veneno medioambiental por los graves daños que ocasiona al medio ambiente a lo largo de todo su ciclo de vida. Me resulta difícil comprender cómo en España aún se utiliza PVC para envasar agua y alimentos, cuando ya existen prohibiciones en otros países europeos.
Atentamente,

Nombre:

D.N.I.:

Firma:

Sra. Tocino: 101 GREENPEACE 28015 MADRID

Doña Isabel Tocino

Ministra de Medio Ambiente

Pza. San Juan de la Cruz s/n

28071 MADRID

CONSELL DEL MES

Aquest mes vos demanaria, ja que he xerrat de PVC que participassi en la campanya que ha organitzat el Greenpeace perquè les envasadores d'aigua deixassin d'utilitzar botelles de PVC. Degut a les cartes rebudes algunes de les embotelladores han decidit canviar el seu envàs de PVC per uns altres materials alternatius: 16 ja han canviat, són les que estan taxades. Però encara en queden moltes. Vosaltres podeu col·laborar simplement rellenant les paperetes i enviant-les. Pensau que la pressió del poble ha fet canviar moltes coses. Tenim dret a el·legir uns envasos millors tan per la nostra salut com per la del medi.

BAR RESTAURANT

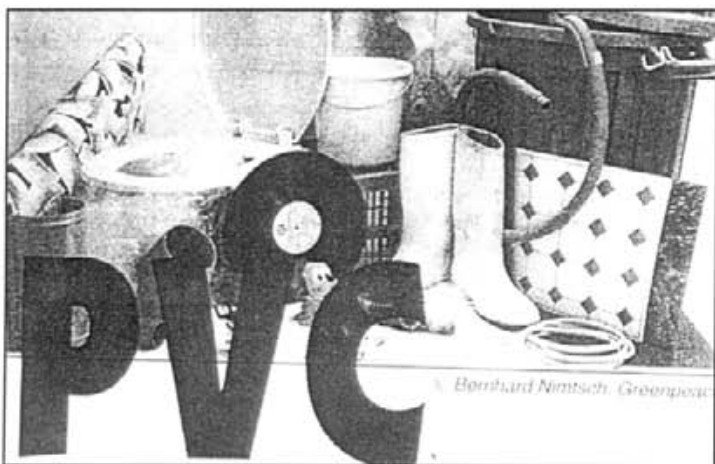
SES TEULERES

**ESPECIALITAT EN CARN AL GRILL
PARRILADES I SERVEIS A LA CARTA**

Ctra. Palma, Km. 37

Tel. 56 01 23

VILAFRANCA

són més reduïdes.
Per evitar el PVC de les nostres cases i dels nostres costums necessitam saber algunes alternatives:
-les finestres poden ser de fusta o d'alumini. Molt millor de fusta.
-les tuberies subterrànies poden ser substituïdes per polietilè, ceràmica-arenisca, d'electricitat poden ser substituïts per silicona, polietilè reticulat, cautxú en polietilè i propilé.
-els interruptors poden ser de porcelana, vidre o óxid de propilé. I esl endolls de cautxú.
-els seients de PVC de wc poden ser substituïts per

uns de fusta o altres materials plàstics.
-els dipòsits de cisterna dels wc poden ser de porcelana o altres materials plàstics.
-les cortines de la dutxa poden ser tèxtils o cabina de vidre.
-les gomes de borrar poden ser goma índia.

Què podem fer nosaltres?

* En el cas de la construcció, sempre que sigui possible substituïu el PVC per altres materials alternatius. No volgueu tenir una atmosfera malaltisa a casa. En cas de

que us faceu una casa nova presionau al fontaner i a l'electricista perquè us pssin un altre material que no sigui PVC.

* No consumir productes que venguin envasats en PVC, algunes de les envasadores d'aigua que utilitzaven PVC han canviat de material degut a una campanya promoguda pel Greenpeace que vos explicaré al consell del mes. Mirau les entresenyas de com distingir el PVC d'un altre plàstic. Recordau el millor envàs és el de vidre. No begueu aigua envasada en PVC. Si al bar que anau no tenen botelles d'aigua que no siguin de PVC demanau un tassó d'aigua de l'aixeta fins que canviïn. A alguns països europeus, com Suïssa i Àustria està prohibit envasar aigua amb PVC.

* Quan compreu material de l'escola o d'oficina mirau d'evitar el PVC, demanau-li altres opcions al venedor.

* Usau bolis recargables de fusta o metall.

* Utilitzau clips de ferro (els coberts de plàstic tenen PVC).

* Molt de material d'oficina fet de PVC té el seu substitut en un altra amterial, i moltes vegades més bonic, cercau alternatives!

* Quan compreu les coses analitzau el que comprau i mirau de que està fet.

* I finalment proposaria a l'Ajuntament de Vilafranca que es declaràs *municipi lliure de PVC*, que consisteix en la prohibició de l'ús de PVC en les obres i activitats financiadess amb fons públics. El grau de restricció pot variar però l'idea és que a poc a poc es vagin adoptant mesures més restrictives. Aquesta actitud podria incentivar a la població a que deixàs de Menorca. Per què no ser els primers de Mallorca i donar exemple als nostres veïnats?

Francesca Martí

Premsa
Revistes
Objectes Regal
Llibres

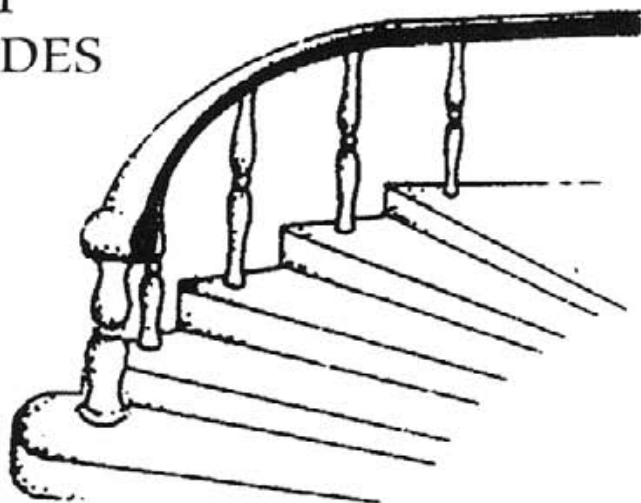
Papereria Rondaies

FUSTERIA

RIBOT • NICOLAU, S.L.

PORTES, VIDRIERS, PERSIANES I ARRAMBADORS
MOBLES CUINA I BANY
VIDRIERES ASSOLADADES

Cl. Ramón i Cajal, 20
Teléfono 83 03 61
07520 PETRA

ELECTRIFICACIONES I FONTANERIA

HUGUET • BARCELÓ, S.L.

INSTAL·LACIONES ELÈCTRIQUES, DOMÈSTIQUES I INDUSTRIALS
CAMBRES DE BANY,

CALEFACCIÓ • AIRE CONDICIONAT • DEPURACIÓ PISCINES
ENERGIA SOLAR • BOMBES SUMERGIDES • ANTENES TV

ctra. Palma, 28 • Tels. 56 01 19 - 908 09 70 37 • VILAFRANCA

Esports

El Vilafranca torna a ser el que era

El C.F. Vilafranca ja tornat recuperar el liderat de la Regional Preferent. Cinquanta set punts fan que l'equip vilafranquer torni a ser el líder de la lliga, amb tres punts d'avantatge sobre el segon classificat, l'Arenal, que darrerament s'està consolidant com un dels màxims candidats a pujar de categoria. Pareix ésser que la lluita per l'ascens és cosa de quatre equips, Arenal, Espanya, Badia de Cala Millor i Vilafranca. Tot i que el Vilafranca segueix en primera posició ha baixat molt el ritme, ja que darrerament li fan més gols dels que venien sent habitual i tampoc ha augmentat el seu ritme golejador. A la part baixa de la taula classificatòria es manté la mateixa dinàmica que abans.

El passat 22 de febrer el Vilafranca va rebre el Son Roca, rival que en principi era bastant assequible per l'equip local però la poca visió de joc de l'equip meloner altre cop va fer patir l'afició vilafranquera, que va haver d'esperar al començament de la segona part per veure el primer gol, obra d'en Morey a passada d'una gran jugada d'en Rigo, després del gol l'equip visitant s'en va anar baix i el Vilafranca va exhibir el seu millor joc. Al minut vuitanta dos el goleador local, Xavier Garcies va sentenciar el partit amb un gol a passada de Sureda. Cal destacar la penosa actuació arbitral, que va oferir J. Bastida.

Ja el darrer partit que el Vilafranca ha jugat a casa abans de tancar l'edició, va ser contra el Port de Soller on el resultat reflexà un contundent tres zero. El partit no va ser molt brillant ja que el Port de Soller va oferir una bona imatge davant el primer classificat de la regional preferent, on es basà en el contra atac i a la forta resistència a la defensa, que obligà als jugadors d'en Pep i d'en Gaspà a tocar molt la pilota i esperar que el rival s'obris un poc per poder entrar. A la primera part del partit es va veure un mal partit en quant al joc, només es pot destacar una gran jugada de Toni Simó on va xutar des de fora de l'àrea i la pilota va sortir per el damunt del travaser i el gol de Sureda, a passada de Rigo, fet que va fer encalantar els ànims al públic vilafranquer. Ja a la segona part altre cop Morey va tornar a ser el jugador decisiu de

l'equip meloner. Una jugada seva per la banda, amb rebot inclòs va arribar a les cames d'en Rigo que d'un fort xut cruçat bat per segona vegada al porter visitant. Als segons quaranta cinc minuts de joc el Vilafranca demostrar el que va ser l'equip del principi de temporada. L'equip vilafranquer va dominar durant tot el partit, però això no vol dir que el Port de Soller fou un equip mal format ja que durant tot el partit va demostrar el joc que fan els equips de Regional Preferent.

Durant tot el partit Morey va demostrar la seva regularitat i tornà a ser l'home més destacat del partit, va provocar el segon gol i va fer el tercer, a part d'això va col·laborar en la lluita en el

mig del camp. Un embolic dins l'àrea precedit de varis rebots va donar l'ocasió a Morey per fer el tercer i així augmenta la seva marca personal. En definitiva la primera part va ser bastant avorrida, però fou contrastada per una emocionant segona part, amb ocasions i gols i sobretot bon joc.

El debut de Jaume Casals, procedent del Felanitx, va fer el seu debut amb el C.F. Vilafranca, aquest va ser un debut i prou ja que encara no s'ha acostumat al joc de la Regional Preferent.

Jaume Vidal

M
BRODATS
MAJÒRICA, S.L.

Catalina Sansó Caldentey
Jaume Sansó Caldentey

C/. Sant Martí, 54
Tel. (971) 56 00 96
Fax: 56 06 41
VILAFRANCA

TALLER MECANIC
**DAMIÀ
MARTÍ**

Son Pons, 21 • Tel. 56 01 52

07250 - VILAFRANCA

JUVENILS**El Vilafranca no és capaç de guanyar al seu únic perseguidor**

Poc han recuperat els jugadors d'en Montserrat després de dues jornades de descans, a causa de la retirada del Peguera i de la jornada de descans.

Tot i l'ajuda de Joan Rosselló, el primer equip del futbol base vilafranquer ha perdut el seu únic partit del mes. Pareixia ser que l'equip s'havia de retirar de la competició, però a falta de cinc partits han trobat oportú no fer-ho ja que l'any vinent l'equip en cas de quedar en parts altes de la classificació no podria ascendir de categoria.

L'únic partit disputat en aquest mes es va saldar amb una derrota de quatre gols a un. Un dels únics partits on podia puntuar es va produir una altre derrota.

Resultats

Valldemossa 4-Vilafranca 1

CADETS**Cada cop es fa més difícil situar-se a la part alta de la classificació**

La bona imatge oferida al camp del Molí Nou davant el tercer classificat, el Barracar, va ser contrastada per la pobre imatge demostrada al camp del Cardassar.

Els jugadors vilafranquers demostraren un gran esperit de lluita davant el Barracar on l'esforç físic finalment va ser premiat amb un resultat positiu.

Un mal partit dels cadets vilafranquers va fer perdre una de les poques opcions que tindrà per situar-se a la part alta de la classificació. A falta de dues jornades per acabar la competició lligera els cadets tenen dues grans ocasions de conseguir sumar sis punts i esperar les derrotes dels seus contrincants.

En la classificació els cadets estan situats en la vuitena posició a cinc punts del Cardassar i del Sta. Margalida, i porta també cinc punts d'avantatge sobre el Montuiri.

Resultats

Vilafranca 1-Barracar 0

Cardassar 9-Vilafranca 1

FUTBOL 7-ALEVI**Els alevins es mantenen en la mateixa posició**

La pobre imatge demostrada en els dos mesos anteriors, acumulant cinc derrotes consecutives, fou contrastada per una àmplia victòria davant el darrer classificat, el Llubí, per un contundent vuit a dos.

Després de la victòria van encaixar una forta derrota davant el segon classificat, s'Horta, per tretze gols a un.

Els alevins estan situats en la dotzena posició amb cinquanta quatre gols a favor i setanta nou en contra, porta quatre punts al seu principal perseguidor, el Mariense i li porten quatre punts els dos davanters, Son Roca i La Porcincula. Esperem que la diferència d'edats que compren aquesta categoria no segesqui afectant com fins ara a l'equip d'en Biel.

Resultats

Vilafranca 8-Llubí 2

S'Horta 13-Vilafranca 1

FUTBOL 7-BENJAMÍ**Milloren partit a partit**

Aquest mes ha estat molt bo per als benjamins, ja que han aconseguit tres victòries consecutives que el situen en les parts altes de la classificació.

El Vilafranca a fora camp està aconseguint importants victòries amb el mateix resultat, per zero gols a dos, a dins ca seva va aconseguir una molt importantíssima victòria davant l'Artà per tres a dos.

Està situat en la sisena posició a tres punts sobre l'Escolar i l'Artà li duu els mateixos punts, porta trenta set gols a favor i trenta cinc en contra.

Resultats

Sineu 0-Vilafranca 2

Vilafranca 3-Artà 2

Algaida 0-Vilafranca 2

Voleibol**BON COMENÇAMENT DE LA SEGONA COMPETICIÓ**

El passat mes com vam poder llegir vam publicar un escrit de l'equip cadet on vam posar que aquest havia quedat classificat per les finals, cosa que no es vera, per això voldríem aprofitar aquestes retxes per demanar-vos disculpes per l'arrada.

El passat dissabte vint-i-dos de febrer les cadets van començar la segona competició que han de disputar la present temporada. A aquesta lliga la jugen els següents equips: C.V. Muro, San Josep Obrer "b", Santa Mònica, C.V. Sa Pobla, C.D. Mediterrani i l'equip vilafranquer. Fins ara ja han disputat tres partits amb el Santa Mònica on van guanyar a domicili, per un contundent zero a tres, també ja han jugat amb el C.V. Sa Pobla, al poliesportiu "ES Molí Nou", on van sufrir una greu derrota davant un dels aspirants a guanyar la lliga. I ja el darrer que han disputat, ha estat al poliesportiu municipal de Muro, on van derrotar per segona vegada durant la present competició per un tres zero, esperem que tots els desplaçaments acabin com fins ara. Pareix ésser que l'equip de'n Jaume i en Sebastià de cada vegada van a més ja que a principi de temporada no "rescaven bolla", i ara sembla que de cada vegada més s'estan confirmant com un dels equips més competitius d'aquest esport, minoritari, però de cada vegada té més seguidors a Mallorca.

Redacció d'esports

Discrepàncies amb la directiva de la Societat Esportiva Vilafranca

Les relacions entre el president de la Societat Esportiva Vilafranca, Guillem Mascaró, i alguns dels membres que durant aquests darrers quatre anys s'havien encarregat de la gestió del club semblen anar per mal camí. Les males relacions, que segons Guillem Mascaró «ja venen d'enrera», arribaren al seu punt més crític durant una conversa que mantenien diversos directius i pares dels jugadors de futbol amb Sebastià Mesquida per tal d'aclarir la problemàtica d'horaris del poliesportiu. Mentre aquests parlaven arribà el president dels ciclistes qui digué que ell no havia estat convidat a cap reunió fins aleshores. De seguida un dels directius li digué que en Sebastià sabia que s'havia fet la reunió i que hi havien anat dues persones en representació del seu club. Mascaró contestà «qui putes és aquest?», fent referència a Sebastià Mesquida. A la reunió celebrada el passat dijous dia 6 de març Mesquida li mostrà el seu disgust per haver-lo fet quedar malament a la voltadora quan digué davant pares i directius del futbol i anuncià que no seguiria dins l'organització de les bicicletes.

Alguns dels assistents en aquesta reunió mostraren el seu suport a n'en Sebastià i estaven en contra de les paraules del president que en diverses ocasions digué que havia fet les gestions irregularment. Mesquida li mostrà totes les entrades i sortides de doblers que s'han produït durant la seva gestió i no entenia les paraules del president. El desensís es va produir quan Joan Botelles va demanar a Guillem Mascaró si era cert que en el club hi havien arribat doblers procedents dels beneficis que es produeixen a la cursa del Pla de Mallorca que s'organitza cada any. Mascaró contesta afirmativament i

Sebastià Mesquida

Mesquida digué que d'aquests doblers no n'havia vist cap mai. En Guillem va dir que «aquests doblers es guarden en una llibreta bancària» i que «no ho havia dit a ningú, excepte els membres de la Junta Directiva, per si qualche dia els havien de menester». Sebastià Mesquida no entenia perquè en Guillem volia les contes tan netes per tot el que ell gestionava i en

Guillem Mascaró

canvi no donava el net a ningú dels doblers que ell rebia.

La reunió, que havia estat convocada per definir les actuacions que s'han de dur a terme aquesta temporada i les persones que s'havien d'encarregar dels corredors, acabà com havia començat o encara pitjor.

Jaume Vidal

Auto-servei Can Joan

C/ Joan Barceló, 27
Telf. 56 05 61
VILAFRANCA

Les millors ofertes
per tots els vilafranquers

Defuncions

Josep Mestre Bauçà va morir als 68 anys

Naixaments

Sergi Hernández Font, fill de Josep Miquel i de Margalida, va néixer dia 10 d'octubre de 1996

Joan Nicolau Matas, fill de Joan i Antònia, va néixer dia 14 d'octubre de 1996

Antoni Sansó Jaume, fill de Coloma i Josep, va néixer dia sis de desembre de 1996

Maria Gayà Garí, filla de Guillem i Margalida, va néixer dia desset de desembre de 1996

Antoni Estrany Montserrat, fill de Jaume i Catalina, va néixer dia 31 de desembre de 1996

Amador Febrer Riutort, fill de Miquel i Maria, va néixer dia 15 de gener de 1997

Sortejada la panera de la benzinera de Vilafranca

La panera nadalenca de l'estació de servei de Vilafranca no va trobar el seu guanyador fins a les acaballes del mes de febrer. Va resultar guanyador en Jaume Sansó. Enhorabona

Una ventrada de quatre mens

En Guillem Sansó, «Cuixiner», té una cabra que val per quatre. Aquest mes li ha fet quatre menets. D'aquestes cabres convendria fer-ne alguna de clònica. Enhorabona per l'amo.

Trobada dels Donats de Sang a Vilafranca

El proper dimecres dia 26 d'abril de les 18.30 hores a les 21.30 hi haurà els Donants de Sang al Centre de Salut. I el 20 d'abril hi haurà la trobada dels donants de la Comarca de Manacor. Es preveu fer una missa a les 17 hores a l'església i encara estava per confirmar si hi haurà ball de bot per tothom a la plaça. Si voleu més informació vos podeu dirigir a na Maria Ocanya i na Miquela Gelabert

Es piló

La «baldosa»: En Tomeu Penya segueix la seva tasca de normalitzador lingüístic; ha eixamplat el seu corral i per advertir la presència del seu ca en «Biel», ha penjat una rajola amb el següent rètol: «Vius amb sos cans; vivos con los perros». És d'agrair la tasca normalitzadora «bilingüal» den Tomeu, el vilafraquer més internacional.

- Es racó dels planxistes: En el camí de Petra, passat el torrent de Sant Martí algú ha perdut una post de planxar i tres planxes. Deven de ser d'algú que ho passa malament en les tasques domèstiques i ha decidit anar tal vegada a planxar a foravila.

- L'empegat den Miguel de Cervantes: L'asfalt s'està desferrant en el carrer Miguel de Cervantes degut a la mala obra. A tots els carrers de La Vila «on no hi ha bony hi ha bua».

- El passamans de l'Avinguda de ses Escoles: És un autèntic perill públic i sembla mentida que l'Ajuntament no hi hagi posat solució a un fet que ja fa mesos que s'engronsa. Qualsevol dia un al.lot hi perdrà un mà; i després vendran les lamentacions i reclamacions per manca de responsabilitats d'algun/ns polítics.

- El batle de la Vila va cova baixa, i no és per a menys. Un dels regidors que li ha fuit diu que se'n va perquè està cansat de veure que als problemes, enlloc de agafar-los per les banyes, només els hi llisa el pèl.

- Els pas de vianants de la zona de la carretera estan ben a les fosques durant els vespres, degut a la poca il.luminació a uns punts que són un autèntic perill fins i tot en ple dia. No estaria de més que hi instal.lassin els fanals que pertoquen.

- Hi ha tant d'aire per devers el grup de ball Aires Vilafranquins que han perdut el paper del calendari de les actuacions parroquials que tenia assignades per la Parròquia.. Fent una fotocòpia a la pàgina 7 del passat número de Es Molí Nou podran recuperar el fil i deixar de banda tanta polèmica.

- És hora de canviar i normalitzar aquesta senyal de població que hi ha a l'entrada del poble venguent de Sant Martí.

Qui són? Què fan?

Segon curs del Primer cicle de Primària

Hola! Nosaltres som els nins i nines del Segon Curs del Primer cicle de Primària. Els nostres noms són: Joan Andreu Capellà, Andreu Bonet Andreu, Rafel Febrer Barceló, Jaume Femenies Sastre, Miquel Florit Sansó, Lea Jael Garí Hedreville, Mª Magdalena Gomis Gómez, Magdalena Jaume Bauçà, Catalina Nicolau Martí, Catalina Riera Bauçà, Antònia Sansó Gaià i Margalida Suau Gaià.

En el primer trimestre vàrem anar a Palma a veure teatre, les «Rondalles Mallorquines» i també visitàrem el Gran Hotel i una exposició fotogràfica de Joaquín Pla Janini. En el tercer trimestre pensam anar a visitar l'escola i fàbriques de Porreres i pujar a Montision i també l'Aula de la Mar de s'Arenal.

A l'hora de posar-nos a fer feina feim: Llengua Catalana i Castellana: llegir, copiats, dictats, exercicis, contes, ... Quan hem de fer Coneixement del Medi feim temes com pot

ser: la tardor, Nadal, Sant Antoni, parlam de les disfresses i de la Jaia Quaresma, i també feim projectes.

A Matemàtiques estudiem: la suma i la resta portant-ne, mesures de longitud, simetria i figures geomètriques, la centena, repartiments i hores, preus i diners, el quilo i el litre, la multiplicació, el doble i la meitat, ...

Hi ha nins i nines que fan Religió i n'hi ha d'altres que fan Estudi. També tenim

Gimnàstica i Educació Artística. I, a més de tot això, i molt important, aprenem a conviure els uns amb els altres.

Bé ..., adéu!

Catalina Salvà

Fotos: Magdalena Bauçà

Sisè curs. Educació Primària.

Qui som?

Francisca Bauçà Garí, Saily del Toro Hernández, Alejandro del Toro Carralero, Mª Francisca Febrer Bestard, Bernat Garí Barceló, Maria Garí Gaià, David Garí Romero, Margalida Gaià Garí, Miquel Gelabert Ferrer, David A. González Candal, Antònia Mascaró Bauçà, Maria Nicolau Martí, Emiliano Nicolau Domínguez, Joana Mª Pons Garí, Joan P. Requena Sureda, Bel Sansó Estrany i Magdalena Vanrell Moragues.

No, no conteu; som deset, tots molt simpàtics, plens de vida i ganes de fer feina.

Què feim?

Diu Polya: «Deixa que els estudiants facin conjetures abans de donar-los apressadament la solució; deixa'ls esbrinar per si

mateixos tan com sigui possible; deixa els estudiants que facin preguntes; deixa'ls que donin respostes. A tot preu, evita respondre preguntes que no hagi fet ningú, ni tan sols tu mateix». Aquesta és la metodologia que utilitzam per desenvolupar les àrees de:

1-Coneixement del medi social i natural. Feim projectes: Comunitats Autònomes, l'electricitat,

roques i minerals, els volcans, Pol Nord...

2-Matemàtiques. Operacions amb nombres naturals i decimals, proporcionalitat, àrees i superfícies i geometria. Els objectius prioritaris són: aprendre a pensar i elaboració d'estratègies personals per a l'anàlisi de situacions concretes i per a la identificació i resolució de problemes.

3-Llengua Castellana. Lectura comprensiva i expressiva, resums, narracions, relats i descripcions. Expressió oral i construcció de frases. Regles ortogràfiques i anàlisi morfològic. A més feim Llengua Catalana, Anglès, Expressió Artística, Educació Física i Religió.

Hem fet sortides a Orient (Alaró), el segon trimestre anirem a l'Albufera d'Alcúdia i el tercer a Cala Murta (Formentor). En definitiva, aprenem a aprendre i, el més important, intentam divertir-nos fent feina. Ah! firma aquest escrit un alumne més de sisè curs (mai és trad per aprendre) i a la vegada tutor:

Miquel Seguí Palou